

Refleksjonsbrev for april - Tellus

Tegneatelier

Vi har over tid hatt tegneatelier i fingarderoben. Hele gulvet var dekket av tykt hvitt ark, og barna har tegnet med svart tusj. Vi har sett at enkelte barn har en egen signatur, en egen tegning som går igjen, der de beveger hånden på samme måte hver gang, og får den samme figuren på arket. Kari Carlsen skriver at barn helt ned i ettårs alder kan skille tegning fra skriving, og kanskje disse signaturene vi ser er det Carlsen kaller for «ikke -alfabetisk» skriftformer? (Carlsen, 2021).

Nå har vi flyttet hele arket inn til avdelingen, og det pryder både vegg og gulv. I garderoben har vi erstattet det hvite arket med bølgepapp. Vi ønsket å fortsette med svart tusj, men på annet underlag. Vi var nysgjerrige på om atelierkulturen ville blomstre like mye som den gjorde på det hvite arket. Hvordan er tegneaktiviteten nå? Kan vi se de samme signaturene? Vi så at det ble litt mindre attraktivt, og vanskeligere å få en tydelig strek på arket. Bølgene i pappen ble forstyrrende for dem og de søkte plassene hvor det var «letttest» å se streken sin. Det ble naturligvis vanskeligere å skrive de faste mønstrene, da bølgene laget motstand og tusjen skled. Vi gjorde oss noen tanker om hva vi kunne bruke bølgepappen til, ettersom vi synes det er et spennende materiale vi ikke ønsker å gi slipp på helt enda. Kanskje vi heller kan male på bølgepapp? Ute? Kanskje vi kan feste bølgepappen rundt trestammen ute, det store lønnetreet?

Så hvordan kan vi jobbe videre med tusjtegningen? Vi har tatt det store arket inn på avdelingen, og tanken er at det skal fortsette å tegnes på der. Vi fikk spørsmål fra en bestemor om hvorfor vi bare bruker svart tusj. Selv om vi har våre begrunnelser for å bruke svart, vil vi nå før 17.mai bruke både rødt og blått. Kan vi observere spesifikke ting i denne aktiviteten, som for eksempel

- Har flere barn egne signaturer?
- Samspill mellom barna, hermer de etter hverandre? Snakker de om det de gjør?
- Finmotorikken – endrer blyantgrepet seg?

Tegnearket vi har brukt over tid, vil vi etter hvert klippe ut bruddstykker av, skrive hyggelige ord på baksiden og henge opp i skogen når vi er på tur. Vi ser for oss at dette blir fine spor etter oss, der barnas

signaturer og arbeid over tid blir synlig i nærmiljøet, samtidig som vi kan glede noen som bruker samme turvei som oss.

Andre tanker knyttet til det å ta aktiviteten med ut nå om våren er her, er å feste duker/laken rundt staurene i sanseløypene, og male på det. En annen ide er også å feste plast på gjerdet og la barna male på det. Når det regner, vil det kanskje forsvinne og man kan male på nytt? Dette er ideer vi vil tygge litt på, og kanskje få til frem mot sommeren.

Atelierkultur på Tellus

På hvert refleksjonsmøte stiller vi oss spørsmålet; hvor ser vi mest atelierkultur nå? Her er denne månedens observasjoner knyttet til det;

- Kassene som har kommet opp; ble ikke så mye brukt i starten, er de for høye? Kunne vi få inn lave stubber som de kan stå på? Vi fikk inn stubber de kan stå på, og dette gjorde noe med miljøet med en gang. De står på stubbene, klatrer helt opp på kassene, og leker både med materialene og kassene. De bygger opp og raser ned.
- Vi ser at treskivene blir brukt til å bygge med, vi ønsker å få inn flere av disse, gjerne noen små og noen store. Noen av barna bygger fortsatt med treklossene som barna har malt på. Det er også en innsamling på gang i hele barnehagen, av korker. Kanskje vi kan bruke korker i lekemiljøet vårt?

Vi reflekterer også hver uke, over hvilke møteplasser som er mest i bruk;

- Puterommet – herjelek og mye grovmotorikk. Her spiller vi ofte musikk, sklir på sklia, hopper på madrasser og ser på biler/busser ut av vinduet. Et aktivt samlingspunkt for barna på Tellus.
- Kjøkkenkroken – Vi ønsker mer materialer der. Vi har allerede samlet inn kaffekapsler, og vi ønsker å samle inn yoghurtbeger. Kanskje vi kan få litt
- Sklia inne på avdelingen
- Lesekroken – opplever at barna er mer opptatt av bøker, da leseskroken er et innbydende sted for barna. De søker seg ofte hit når de trenger ro, og vil gjerne lese bok med en voksen og flere barn.
- Vann og sand - lek
- Uteleken – gjøre uteområdet mer spennende. Planlegge godt i forkant av plandagen – bruke neste møte til å planlegge så vi rekker å samle inn materialer. Så alt er klart til plandagen.

Vann og sand – lek:

Hvordan kan vi gjøre sand enda mer spennende for barna på Tellus, nå som sandkassen vår endelig er myk etter vinteren? Denne måneden har vi fortsatt med å tilføre vann i sandkassen inne. Vi ble enige forrige måned om å grave flere hull i selve sandkassen, slik at vi kan putte flere bøtter med vann i hullene. Variasjon rundt materialet er avgjørende for hvordan utforskningsprosessene kan bli sammen med barna. Hvordan vil leken rundt og i sandkassen utvikle seg da? Dette er for at barna på Tellus skal få oppleve sand og vann på en ny måte, slik at materialene får en ny sjanse hos barna (Kari Carlsen, 2019). Vi gjorde dette, og så at det ble kastet mindre sand og vann på gulvet. For oss er det viktig at barna får gjentakelse av materialene vi bruker, men med variasjon og nye sjanser til å bruke materialene på en

annen måte. Flere av barna kastet klumper med sand oppi vannet og sa «au au». Flere av barna smakte på blandingen de nå hadde fått av sand og vann. Vi er opptatt av å undre oss sammen med barna. Når vi voksne gir barn mulighet til, vil dette gjøre så barna utforsker. Barna får utforske sand og vann på en ny måte. (Kari Carlsen, 2019) Hvordan smakte dette? Og hva kan vi lage av våt sand sammen med vannet?

Leire – hvor langt har vi kommet og hvordan blir veien videre?

Vi har så vidt jobbet med leire, og de gangene vi har hatt leiren fremme har barna kun fått en stor klump foran seg, og vi har vært mest opptatt av hvordan de da utforsker leiren. De har også fått bruke noen verktøy, som de satt inn i leiren som pigger. Nå ønsket vi å presentere leiren på nye måter. Vi rullet leiren til lange pølser og kuler, og la de frem på et bord ute, før barna gikk ut. Samme dag hadde vi besøk av et barn som er et år eldre. Han var mer vant med leire, og var på mange måter et forbilde i leken. Han festet leire på båten vi har ute, og laget julepynt sa han. De andre barna hermet etter dette. Det han gjorde, gjorde også de yngre barna. Kan vi kanskje få besøk av flere barn fra avdelinger med eldre barn, som gjerne har mer erfaring med leire? Kanskje søsken? Vi ønsker også å utforske rødleire. Denne er visstnok mye hardere, så vi vil prøve å skjære av plater, kanskje med ostehøvel?

Litteratur:

Carlsen, Kari (2019): Bærekraftig pedagogikk – etikk, estetikk og økologi; Materialenes identiteter.

Carlsen, Kari (2021): Reggio Emilia – Atelierkultur og utforskende pedagogikk, Fagbokforlaget.